

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Кнежа, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КНЕЖА, II-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Антон Цв. Антонов

при участието на секретаря Силвина В. Хлебарска като разгледа докладваното от Антон Цв. Антонов Административно наказателно дело № 20241430200034 по описа за 2024 година

Ю. АС. П., с ЕГН *****, живуща в гр.Кн., Община Кн., ул.“ ***“ № **, **представлявана** от адвокат Д. Ил. Г. от Плак, е обжалвала Наказателно постановление № ***** от 10.08.2023г. на Началник РУ в ОДМВР Пл. РУ Д. Д., с което за нарушение на чл. 6 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/, на основание чл.80, т.5 от ЗБЛД ѝ е наложена глоба в размер на 300,00 лева с искане съдът да постанови решение с което да отмени наложената глоба или да я намали до минималният размер от 50,00 лева.

Ответникът по жалбата – редовно призован не се явява и не се представлява, като в придружаващо АНП писмо моли съда да остави жалбата без уважение.

С придружително писмо изх. № 257000-615/30.01.2024г. жалбата е изпратена в КРС, ведно с писмени доказателства: НП №***** от 10.08.2023г.; АУАН № 301 от 26.07.2023г., както бяха разпитани свидетелите В. П. М. – служител в РУ-Д. Д. и Н. П. А..

От събраните по делото доказателства и разпита на свидетелите: В. П. М. – служител в РУ-Д. Д. и Н. П. А. – присъствала на съставяне на АУАН на жалбоподателката, съдът счита за установено следното: На 26.07.2023 год. служители при РУ Д. Д. – Д. М. П. и В. П. М., изпълнявали служебните си

задължения на път II-13 в района на гр. И.. Полицейските служители спрели за проверка микробус. Сред пътуващите в превозното средство лица установили и жалбоподателката Ю. АС. П., като в хода на проверката се установило, че същата не носи документ за самоличност. Самоличността ѝ била установена, след извършена справка чрез таблет. На място мл. автоконтрольор В. П. М., в присъствието на полицейски служител Д. М. П., съставил на жалбоподателката Ю. АС. П. акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ № 301 от 26.07.2023г., за това, че 26.07.2023 год. около 15:17 часа на път II-13, преди гр. И., посока гр. И., при извършване на полицейска проверка се установило, че лицето не носи лична карта – документ за самоличност, или друг документ за самоличност, което е нарушение на чл. 6 от ЗБЛД.

Актът бил предявен на жалбоподателката Ю. АС. П. и същата го подписала без възражения; получила препис от него, но не се възползвала от правото по чл. 44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН, Началника на РУ – Д. Д. изда л атакуваното НП, с което на Ю. АС. П. е наложена глоба в размер на 300,00 лева за описаното по-горе нарушение на чл. 6 от ЗБЛД.

Жалбоподателката не оспорва фактическата обстановка констатирана в акта, но иска акта да се отмени, защото е безработна и няма възможност да заплати наложената ѝ глоба.

В подкрепа на тези твърдения се представиха писмени доказателства.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраният по делото доказателствен материал, показанията на свидетелите: В. П. М. – служител в РУ-Д. Д. и Н. П. А. – присъствала на съставяне на АУАН на жалбоподателката и писмените материали по административно наказателната преписка.

При така установеното от фактическа страна, разгледана по същество, жалбата е частично основателна. В хода на делото по безспорен начин се установи, че жалбоподателката не е представила български личен документ при поискване от полицейския служител, с което е осъществила от обективна страна състава на нарушение по чл. 80, т. 5 от ЗБЛД. Съобразно чл. 6 от ЗБЛД гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност. Безспорно е,

че служителите при РУ МВР – Д. Д. са компетентни да извършват проверка на самоличност по ЗБЛД.

АУАН е издаден от упълномощено за това лице при спазване на процесуалните изисквания на ЗАНН и съдържа всички изискуеми от закона реквизити. Наказателното постановление е издадено в съответствие с административно – производствените правила от лице, снабдено със съответната материална компетентност за това. Административнонаказващия орган е наложил наказание, което надвишава минимален размер.

В процесния случай, като извърши своя преценка относно приложимостта на чл. 28 от ЗАНН, съдът установи, че наказващият орган правилно е приел, че не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението не се отличава по степен на обществена опасност от обичайните нарушения от този тип, като за съставомерността му не се изисква и наличието на някакви вредни последици.

В случая, имайки предвид тежестта на извършеното административно нарушение, съдействието на жалбоподателя, настоящият състав счита, че следва да намали размера на наложената глоба до определеният в закона минимум – 50 лева .

При този изход на делото, настоящият състав счита, че основателна се явява претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение за един адвокат в минимален размер, съобразно Наредба № 1/ 09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Видно от представеното по делото пълномощно и договор за правна защита и съдействие, жалбоподателката Ю. АС. П. е упълномощила редовно адвокат Д. Г. от АК – Пл. да я представлява по делото и представителството е осъществено. В договора за правна защита и съдействие е удостоверено, че адвокатската правна помощ се оказва по реда на чл. 38, ал.1, т.2 от ЗА (безплатна адвокатска помощ на материално затруднени лица). Съгласно чл. 38, ал.2 ЗА, в случаите по ал.1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, и съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал.2 ЗА и осъжда другата страна да го заплати. С изменението на ЗАНН в ДВ, бр.94/2019 год. беше предвидено, че в съдебните производства по

административнонаказателни дела страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съдът следва да осъди юридическото лице - ОД на МВР – Пл., в структурата на което се намира РУ-Д. Д., издал обжалваното НП, да заплати на адв. Д. Г. адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 38, ал.2 вр. ал.1, т.2, във вр. с чл. 36, ал.2 от ЗА, чл.18, ал.2 във 4, вр. с чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/ 09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 250,00 лева за настоящата инстанция, съобразно уважената част от искането.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал.2, т.4 във вр. с ал.7, т.2 и чл. 63д, ал.1 от ЗАНН, съдът

—

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № ***** от 10.08.2023 год., издадено от П. В. Ив., на длъжност Началник РУ – Д. Д., с което на основание чл. 53, ал.1 от ЗАНН и чл. 80, т.5 от ЗБЛД на **Ю. АС. П.**, с ЕГН *****, живуща в гр.Кн., Община Кн., ул.“ ****“ № **, **представлявана** от адвокат Д. Ил. Г. от ПлАК, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на **300,00** лева за нарушение по чл. 6 от ЗБЛД, **като НАМАЛЯВА** размера на наложеното административно наказание „Глоба“ от **300,00** лева на **50,00** лева.

ОСЪЖДА ОД на МВР – Пл. да заплати на адвокат Д. Ил. Г. от АК – Пл. сумата от **250,00** лева, представляващи разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Пл., по реда на Гл. 12 от АПК, в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението.

Съдия при Районен съд – Кнежа: _____